

Prvo bih htjela naglasiti da sam jako sretna što sam pogledala ovaj dokumentarac jer mi je samo još dodatno potvrdio koliko sam sretna što živim u Hrvatskoj, a ne u Americi. Amerika je po mnogočemu specifična zemlja, ali sa svojim zdravstvenim sustavom zaista doseže vrhunce. Njihov sustav ja ne bih ni mogla nazvati sustavom. Zdravstvena (ne)briga o ljudima i trčanje za profitom pokazuje ogromnu neljudskost koja se proteže tom zemljom. Iako se Hrvatska nalazi u velikim gospodarskim problemima, omogućila je svome narodu dostojnu zdravstvenu brigu. Ako se slučajno nađeš u Americi sa strganim prstom, budi spreman za to liječenje odvojiti jednu godišnju hrvatsku plaću. Ne mogu vjerovati da jedna Amerika ne može ljudima osigurati normalnu zdravstvenu skrb. Čak i ako imaš zdravstveno osiguranje, liječenje će ti vrlo vjerojatno biti odbijeno jer je tim društvima bitno zadržati novce, tvoj život im ne vrijedi ništa. Najviše me šokirala situacija u kojoj je mala djevojčica umrla zbog temperature. Bolnica u koju ju je odvezla hitna pomoć nije imala ugovor sa osiguravajućim društvom obitelji, te iako se gušila pred doktorskim osobljem, oni su je odlučili poslati u drugu bolnicu, gdje je na kraju i umrla. Pitala sam se gdje je u svemu tome ljudskost? Gdje je doktorski poziv na savjesnost, kakvi su to doktori kojima bi glavna misija u životu trebala biti zaštita ljudskog života, a oni podilaze tom glupom zdravstvenom sustavu i odbijaju pomoći jednom djetetu. Teško mi je iz cijelog filma izdvojiti samo jednu stvar koja me šokirala jer je u globalu cijeli film bio jedan veliki šok i „knedla u grlu“ za mene. Nedugo zatim svojih 5 minuta dobiva prva dama Amerike H. Clinton. Imala je ona dobru viziju, univerzalno zdravstveno osiguranje za sve, samo žalosno je što je očito ona iz iste branše kao i svi ostali koji su na vrhu, pa je svoju ljudskost vrlo brzo zamijenila s par tisuća dolara. Poprilično jadno zar ne..? Nakon već podosta minuta gledanja dokumentarca u meni je napokon sinula iskra sreće zvana „Kanadski zdravstveni sustav“. Kako sam samo bila presretna gledajući razumno djelovanje vlade, pravilno korištenje moći i ljudskost. Za razliku od SAD-a tamo ljudi imaju besplatno zdravstveno. Nemaju straha od odlaska u bolnicu zbog dugova. Za njih se u kanadskim bolnicama normalno brinu, znaju prioritete, a ljudi mogu biti sigurni da će dobiti sve ono što im je potrebno da ozdrave. Naravno, američka vlada radi sve kako bi ocrnila kanadsku vlast i zdravstveni sustav, iako Kanađani nisu ti kojima bolesnici dezorijentirani, u bolovima i izbačeni iz bolnica šetaju po američkim ulicama tražeći pomoć i utočište nakon što im bolničko osoblje kaže da se pobrinu sami za sebe. Definitivno jedna od stvari na koje bi se Amerikanci trebali ugledat je britanski ili još bolje francuski zdravstveni sustav. Zemlja u kojoj ljudi iznad 60 godina i oni nezaposleni ne trebaju plaćati lijekove, a oni koji ih plaćaju, dužni su za bilo koji lijek dati samo 6.65 funti, je zemlja koja brine o svome narodu. U Francuskoj se narod ne može načuditi američkom zdravstvenom sustavu. Kao i većina društveno razvijenih država i ona ima bolnice gdje se ljudi liječe besplatno. U Engleskoj ne traže ljude novac za liječenje, već se brinu za njih da sigurno stignu kući i plate im troškove prijevoza. To je ono što bi svakoj zemlji trebao biti cilj. Američka vlast ne da nema empatiju prema bolesnima i potrebitima, ona nema empatiju ni prema ljudima koji joj krvnički služe. Vatrogasci, policajci, vojnici su samo broj na papiru stanovništva SAD-a. Ne pokazuju nikakvu zahvalnost za njihovu požrtvornost, spomenu ih tu i tamo na TV-u i to je to. Budući da su državni službenici tako nisko cijenjeni, ne čudi me što se o volonterima uopće ni ne govori. Ljudi koji su dobrovoljno žrtvovali svoje zdravlje i svoj život kako bi spasili ljude iz katastrofe nastale 11.9., na kraju nisu dobili osnovnu zdravstvenu njegu jer nisu bili na vladinu „platnom popisu“. Jako, ali jako me to ljuti jer to su ljudi koji i dan danas vjerojatno pate zbog toga što su pomogli, što su bili ljudi, dok ovi neljudi koji vladaju tom državom plivaju u tom prljavom novcu i u mogućnosti su u svakom trenu dobiti vrhunsku zdravstvenu brigu. Di je tu pravda, ja ne znam i pitam se samo kako ih nije sram

igdje se više pojaviti s obzirom na to što rade jadnom narodu. Njima je bitno pohvaliti se kako teroristi, najveći svjetski neprijatelji dobivaju vrhunsku zdravstvenu njegu i javno na TV-u reći da je to njega bolja nego što ju dobivaju američki građani. Sramotno. Žalosno je to da ljudi ne poduzmu ništa protiv te vlade. Također, svakakve priče sam čula o Kubi, ali da ima jednu od najboljih zdravstvenih sustava na svijetu e to nisam čula i ostala sam jako pozitivno iznenađena. Tih par Amerikanaca koji su dobili priliku zdravstvene skrbi u Kubi, plakalo je od sreće. Kakav je to život gdje nisi naviknut na osnovno ljudsko pravo..? Oni su morali doći do Kube, kako bi im tek tamo kubanski doktori pomogli, dali točne recepte i dali im nadu za život. Ne znam kakav američki san to ljudi tamo žive, ali ja znam da ovaj svoj hrvatski san nikad ne bi za jedan američki mijenjala.